

سبک آذری

سمانه میربخت*^۱. سام عطاری جبارزاده^۲. شفیقه علی اصل^۳
۱- کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد تبریز، (gol_rozestan@rocketmail.com)

۲- کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد تبریز، (samjabarzade@gmail.com)

۳- دانشجوی دکترای معماری، دانشگاه آزاد، (alias120@yahoo.com)

چکیده

سرزمین آذربایجان در معماری ایران در رده ی نخست اهمیت جای دارد. چراکه سه شیوه معماری ایران (پارسی، آذری، اصفهانی) از آنجا سرچشمه گرفته و به سراسر کشور رسیده است. قرون هفتم و هشتم هجری قمری عصر شکوفایی معماری در آذربایجان بود. آذربایجان با مجموعه ای از شاخص های مهندسی و تزیینات بنا، مهد معماری بشرو عهد ایلخانی معرفی می شود که در نوشتار حاضر به چند شاخص کلی تقسیم و دسته بندی شده که اکثر آنها ابداع معماران مکاتب تبریز و نخجوان است. سبک معماری آذربایجان، که با مجموعه ای از یازده شاخص باز شناخته می شود، بر آیند پیوند سنتها و اسلوب معماری خراسانی با مکاتب معماری تبریز و نخجوان تعریف شده است که معمارانی بنام چون عجمی نخجوانی و علیشاه تبریزی در آفرینش آن تاثیر بسیار داشته اند. دامنه تاثیرات سبک معماری آذربایجان از آذربایجان فراتر رفت و به خراسان و ترکستان و دوران تیموریان رسید.

کلید واژه: سبک معماری آذربایجان، نیارش، آرایه، مسجد کبود تبریز، ارگ علیشاه